

KOUVOLAN YMPÄRISTÖNSUOJELUMÄÄRÄYSTEN PERUSTELUT

SISÄLLYS

1 YLEISET MÄÄRÄYKSET	3
1 § Tavoite.....	3
2 § Määräysten antaminen ja valvonta.....	3
3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin.....	3
2 MÄÄRITELMÄT	4
4 § Määräyksissä käytetyt määritelmät	4
3 PÄÄSTÖJÄ JA NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA EHKÄISEVÄT MÄÄRÄYKSET	6
3.1 JÄTEVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN.....	6
5 § Jätevesien käsittely pilaantumiselle herkillä alueilla	6
6 § Jätevesijärjestelmien suojaetäisyydet	7
7 § Vesikäymälän rakentamisrajoite.....	7
8 § Pienet jätevesimäärät	7
9 § Viemäriin johtaminen	7
10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu	8
11 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu	9
3.2 JÄTTEET	9
12 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa.....	9
13 § Ylijäämämuiden hyötykäyttö	10
14 § Maatalousjäte	10
15 § Vesistöjen niittojäte	11
16 § Lumen vastaanottoaikat	11
3.3 ILMANSUOJELU	11
17 § Savukaasupäästöt ja niiden haitalliset vaikutukset.....	11
18 § Rakennusten ja rakenteiden rakennus-, kunnostus- ja puhtaanapitotyö.....	12
19 § Kulkuväylien, pihojen ja yleisten alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt.....	12
20 § Purettavien rakennusten poltto.....	13
3.4 KEMIKAALIT.....	14
21 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointi	14
22 § Öljy- ja polttoainesäiliöiden tarkastukset	16
23 § Maanalaisten öljy- ja polttoainesäiliöiden käytöstä poistaminen	17
24 § Maanpäällisten öljy- ja polttoainesäiliöiden käytöstä poistaminen	17
3.5 MELU.....	18

25 § Toiminnot, joista ei tarvitse tehdä ilmoitusta tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta	18
26 § Äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa	19
27 § Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta ammattimaisesta toiminnasta.....	19
28 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen	19
3.6 MAATALOUS.....	20
29 § Organisten lannoitteiden levitys pohjavesialueella	20
3.7 SUOLAN VARASTOINTI	20
30 § Suolan varastointi pohjavesialueella	20
4 MUUT MÄÄRÄYKSET	20
31 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä	20
32 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä ...	21
33 § Voimaantulo.....	21

1 YLEISET MÄÄRÄYKSET

1 § Tavoite

Ympäristönsuojelulain 527/2014 1 §:ään on kirjattu lain tavoite. Kunta voi antaa ympäristönsuojelulain täytäntöön panemiseksi tarpeellisia paikallisista olosuhteista johtuvia, kuntaa tai sen osaa koskevia määräyksiä (ympäristönsuojelulaki 202 § 1 mom). Ympäristönsuojelumääräysten perimmäinen tavoite on sama kuin ympäristönsuojelulain. Ympäristönsuojelulaki on niin yleispiirteinen, että ympäristönsuojelun valvonnan toteuttaminen paikallistasolla on sen avulla toisinaan hyvin vaikeaa tai jopa mahdotonta. Näiden määräysten tavoitteena on toimia valvonnan työkaluna helpottaen valvontaa ja yhtenäistäen säädösten tulkintaa.

2 § Määräysten antaminen ja valvonta

Ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan ympäristönsuojelumääräykset antaa kunta. Kouvolan hallintosäännössä toimivalta ympäristönsuojelulain mukaisten, kunnalle kuuluvien asioiden käsittelyssä on annettu teknisen lautakunnan lupajaostolle, joten se antaa myös ympäristönsuojelumääräykset.

Ympäristönsuojelulain 22 §:n mukaan kunnalle kuuluvista ympäristönsuojelulain mukaisista valvontatehtävistä huolehtii kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetun lain (64/1986) mukainen kunnan ympäristönsuojeluviranomainen.

3 § Määräysten soveltaminen ja suhde muihin määräyksiin

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 1 momentin mukaan ympäristönsuojelumääräykset voidaan antaa koko kuntaa tai vain sen osaa koskevina. Mikäli määräyksissä ei muuta mainita, koskevat ne koko kunnan aluetta. Joillekin erityishuomiota vaativille alueille on paikallisista olosuhteista johtuen annettu näitä alueita erikseen koskevia määräyksiä. Tärkeillä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvilla pohjavesialueilla erityismääräyksiä tarvitaan pohjaveden pilaantumisriskin vuoksi. Rantavyöhykkeillä tavoitteena on etenkin pintavesien suojele. Asemakaava-alueilla erityismääräykset ovat tarpeen esimerkiksi asukkaiden terveyshaittojen ehkäisemiseksi ja yleisillä alueilla viihtyisyyden parantamiseksi.

Ympäristönsuojelumääräykset ovat säädöshierarkisesti samantasoisia muiden kunnallisten säännösten kanssa ja niitä noudatetaan samaan tapaan.

Ympäristönsuojelumääräykset on annettu kuitenkin ympäristönsuojelullisin perustein.

Määräykset eivät voi koskea ympäristönsuojelulain 202 §:n mukaan luvanvaraista, ilmoituksenvaraista tai rekisteröitävää toimintaa, 31 §:ssä tarkoitettua koeluonteista toimintaa, 120 §:ssä tarkoitettuja poikkeuksellisia tilanteita, 136 §:n 1 momentissa tarkoitettua pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamista koskevaa ilmoitusmenettelyä eivätkä puolustusvoimien tai rajavartiolaitoksen toimintaa.

Määräykset voivat koskea:

- 1) toimia, rajoituksia ja rakennelmia, joilla ehkäistään päästöjä tai niiden haitallisia vaikutuksia;
- 2) erityisen häiritsevän tilapäisen melun tai tärinän torjuntaa;
- 3) toimintojen sijoittumisen ympäristönsuojelullisia edellytyksiä asemakaava-alueen ulkopuolella;
- 4) sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön taikka ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon;
- 5) sellaisten alueiden ja vyöhykkeiden määrittelyä, joilla lannan ja lannoitteiden sekä maataloudessa käytettävien ympäristölle haitallisten aineiden käyttöä rajoitetaan;
- 6) valvontaa varten tarpeellisten tietojen antamista;
- 7) vesien ja meriympäristön tilan parantamista koskevia toimia, jotka ovat vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain (1299/2004) mukaisen vesienhoitosuunnitelman tai merenhoitosuunnitelman mukaan tarpeellisia. (ympäristönsuojelulaki 202 § 2 mom)

2 MÄÄRITELMÄT

4 § Määräyksissä käytetyt määritelmät

Astia

Säiliötä pienempi varastointiin käytettävä pakkaus. Koko on määritelty käytännön kokemusten perusteella. Kaikki säiliöille asetetut vaatimukset eivät sovellu astioille.

Avopoltto

Määritelmään on sisällytetty tynnyrissä tai vastaavassa tapahtuva polttaminen, koska se on savukaasupäästöjen ja poltettavan materiaalin määrän suhteen rinnastettavissa maassa tapahtuvaan polttamiseen.

Maanalainen säiliö

Säiliö, jonka vuotoa ei pysty havaitsemaan näköaistilla.

Maanpäällinen säiliö

Säiliö, jonka vuodon pystyy havaitsemaan näköaistilla.

Melu

Ulkona oleva ääni, jota tarkoitetaan ympäristönsuojelulain 118 §:ssä.

Perustason puhdistusvaatimus

Perustason puhdistusvaatimus on määritelty ympäristönsuojelulain 154 b §:ssä.

Pohjavesialue

Luokitellut pohjavesialueet (1 ja 2-luokat), joita koskee pohjaveden pilaamiskielto ympäristönsuojelulain 17 §:n 1 momentin kohdan 1 mukaisesti.

Ympäristönsuojelulain mukainen pohjaveden pilaamiskielto ei koske pelkkiä E-luokan pohjavesialueita. Niillä sijaitsee kuitenkin pohjavedestä riippuvainen maaekosysteemi, joka on suojeltu muun lainsäädännön nojalla (vesilaki, luonnonsuojelulaki, metsälaki ym.). Pohjaveden laadun muuttaminen siten, että se heikentää suojellun maaekosysteemin tilaa, on kielletty. Sama koskee myös 1E ja 2E-luokan pohjavesialueita.

Ympäristönsuojelulain 156 a §:n mukaan vedenhankintakäytössä olevalla tai siihen soveltuvalla pohjavesialueella jätevesijärjestelmän tulee täyttää perustason puhdistusvaatimukset. Ympäristönsuojelulain 156 c §:n mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa perustason puhdistusvaatimusta ankarampia vaatimuksia. Pohjavesialue on määritelty näissä ympäristönsuojelumääräyksissä samoin kuin ympäristönsuojelulain 156 a §:ssä.

Säiliö

Koko on määritelty käytännön kokemusten perusteella. Säiliöiden rakenteelle on enemmän vaatimuksia kuin astioille.

Tiivis suoja-allas/suojakammio

Mainittujen materiaalien katsotaan olevan riittävän tiiviitä, jotta ne täyttävät määritelmän. Suoja-allas sijaitsee maan päällä, suojakammio maan alla.

Vesistön rantavyöhyke

Ympäristönsuojelulain 156 a §:n mukaan enintään 100 metrin etäisyydellä vesistöstä olevalla alueella jätevesien käsittelyjärjestelmän tulee täyttää perustason puhdistusvaatimukset. Ympäristönsuojelulain 156 c §:n mukaan kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä voidaan antaa perustason puhdistusvaatimusta

ankarampia vaatimuksia. Vesistön rantavyöhyke on määritelty näissä ympäristönsuojelumääräyksissä samoin kuin ympäristönsuojelulain 156 a §:ssä.

3 PÄÄSTÖJÄ JA NIIDEN HAITALLISIA VAIKUTUKSIA EHKÄISEVÄT MÄÄRÄYKSET

3.1 JÄTEVESIEN KÄSITTELY JA JOHTAMINEN

5 § Jätevesien käsittely pilaantumiselle herkillä alueilla

Pohjavesialueet

Pohjaveden pilaamiskiellon mukaan ainetta ei saa johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu olennaisesti huonontua (ympäristönsuojelulaki 17 § 1 mom kohta 1). Kunnan ympäristönsuojelumääräykset voivat koskea mm. sellaisten alueiden määrittelyä, joilla ympäristön erityisen pilaantumisvaaran vuoksi on kielletty jäteveden johtaminen maahan, vesistöön, ojaan, lähteeseen, tekolammikkoon tai vesilain 1 luvun 3 §:n 1 momentin 6 kohdan mukaiseen noroon (ympäristönsuojelulaki 202 § 2 mom kohta 4). Määräyksessä on kielletty puhdistettuja suihku- ja lavuaarivesiä lukuun ottamatta kaikkien jätevesien johtaminen ojaan ja imeyttäminen maahan pohjavesialueilla.

Perustason puhdistusvaatimukset on mainittu ympäristönsuojelulain 154 b §:ssä.

Valtioneuvoston asetus talousjätevesien käsittelystä vesihuoltolaitosten viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla (542/2003) tuli voimaan 1.1.2004. Mikäli pohjavesialueen reunavyöhykkeellä sijaitsevan kiinteistön jätevesijärjestelmän rakentamiseen tai parantamiseen on 1.1.2004 jälkeen myönnetty toimenpidelupa, koskee § 5 määräys näitä jätevesijärjestelmiä vasta siinä vaiheessa, kun järjestelmälle on muista syistä kuin tästä säännöksestä johtuva parantamis- tai uusimistarve.

Vesistöjen rantavyöhykkeet

Vesistöjen rantavyöhykkeillä kaikissa uusissa kiinteistöissä ja niissä vanhoissa, joissa pesu- ja wc-vesien erilliskäsittely on mahdollista, on hygieenisen haitan ja ravinnekuormituksen vuoksi kerättävä wc-vedet umpisäiliöön. Jätevesien sisältämät ravinteet rehevöittävät vesistöjä ja mikrobit heikentävät uimaveden laatua. Kaikkien jätevesien johtamista umpisäiliöön pidetään ranta-alueilla kuitenkin ympäristön pilaamisriskiin nähden kohtuuttomana, joten mikäli wc-vesien eriyttäminen jätevesistä

ei ole mahdollista, voidaan jätevedet käsitellä noudattaen ympäristönsuojelulain 154 b §:n mukaista perustason puhdistusvaatimusta.

6 § Jätevesijärjestelmien suojaetäisyydet

Jätevesien käsittelylaitteiston ja jätevesien purkupaikan suojaetäisyyksille pykälässä mainittuihin kohteisiin on annettu suositukset, lukuun ottamatta vesistöjä, joihin suojaetäisyys on annettu määräyksenä. Suojaetäisyyksien päämääränä on vesistöjen ja pohjaveden suojeleminen sekä naapureille aiheutuvan kohtuuttoman rasituksen estäminen.

7 § Vesikäymälän rakentamisrajoite

Säiliöiden tulee sijaita sellaisessa paikassa, että ne voidaan imeä tyhjäksi ajoneuvossa olevaan säiliöön.

8 § Pienet jätevesimäärät

Ympäristönsuojelulain 155 §:n 2 momentin mukaan muut kuin vesikäymälän jätevedet voidaan johtaa puhdistamatta maahan, jos niiden määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa.

9 § Viemäriin johtaminen

Teollisuusjätevesien ja muiden pilaavia aineita sisältävien jätevesien johtamisesta vesihuoltolaitoksen verkostoon tulee sopia erikseen vesihuoltolaitoksen kanssa. Haittojen ehkäisemiseksi jätevedet tulee käsitellä ennen verkostoon johtamista (valtioneuvoston asetus ympäristönsuojelusta 41 § 1 mom). Toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintansa päästöt viemäriverkostoon mahdollisimman vähäisiksi (ympäristönsuojelulaki 7 § 1 mom).

Uudet öljynerotinlaitteistot tulee varustaa hälytinlaitteistolla, jotta täytyminen huomataan riittävän ajoissa. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että noudatetaan ympäristön kannalta parasta käytäntöä (YSL 20 § 1 mom kohta 2).

Kiinteistön haltija on vastuussa laitteistojen toiminnasta. Jos toiminnasta uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen ehkäisemiseksi (ympäristönsuojelulaki 14 §).

10 § Ajoneuvojen, veneiden, koneiden ja vastaavien laitteiden pesu

Pestäessä muutamaa ajoneuvoa tai vastaavaa laitetta silloin tällöin ilman liuotinpesuaineita voidaan katsoa, että syntyvien jätevesien määrä on vähäinen eikä niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa. Pesuvedet voidaan tällöin johtaa puhdistamatta maahan; joko imeyttää maaperään tai johtaa hulevesiverkoston (ympäristönsuojelulaki 155 § 2 mom). Pesuvesistä ei saa aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille.

Aina liuottimilla pestäessä tai pesun ollessa ammattimaista tai laajamittaista tulee pesun tapahtua tähän tarkoitukseen rakennetulla pesupaikalla. Ympäristönsuojelulain mukaan maahan ei saa päästää ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle (YSL 16 §). Ainetta ei myöskään saa johtaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin oleellisesti huonontua tai toisen kiinteistöllä oleva pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai kelpaamattomaksi tarkoitukseen, johon sitä voitaisiin käyttää (ympäristönsuojelulaki 17 § 1 mom kohdat 1 ja 2). Pesusta syntyvät jätevedet tulee johtaa yleiseen viemäriverkostoon tai johtaa ja käsitellä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa (ympäristönsuojelulaki 155 § 1 mom). Jätevesien käsittelystä ja johtamisesta viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla säädetään tarkemmin ympäristönsuojelulain 16 luvussa. Pesulle tulee olla ympäristölupa, mikäli siitä voi aiheutua vesistön, ojan, lähteen tai noron pilaantumista, tai eräistä naapuruussuhteista annetun lain 26/1920 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta naapurustolle (ympäristönsuojelulaki 27 § 2 mom kohdat 1, 2 ja 3).

Se, jonka toiminnasta on aiheutunut maaperän tai pohjaveden pilaantumista on velvollinen puhdistamaan maaperän ja pohjaveden siihen tilaan, ettei siitä voi aiheutua terveyshaittaa eikä haittaa tai vaaraa ympäristölle (ympäristönsuojelulaki 133 § 1 mom).

Yleisillä alueilla ei ajoneuvoja saa pestä, sillä pesusta voi aiheutua haittaa muille alueiden käyttäjille.

Vesien pilaantumisen ehkäisemiseksi kielletään pesuvesien johtaminen suoraan vesistöön, lukuun ottamatta veneiden pesua pelkällä vedellä.

11 § Mattojen ja muiden tekstiilien pesu

Vesien suojelemiseksi on suositeltavaa, että edes yksityistalouksien omien mattojen pesuvesiä ei päästettäisi suoraan vesistöön. Ranta-alueilla pesuun tulee käyttää biohajoavia pesuaineita (esim. mäntysuopaa).

Ammattimaisesti tai muutoin laajamittaisesti sekä yleisillä pesupaikoilla mattoja pestäessä tulee pesuvedet käsitellä kuten muutkin jätevedet. Jätevedet tulee tällöin johtaa yleiseen viemäriverkostoon tai käsitellä siten, ettei niistä aiheudu ympäristön pilaantumisen vaaraa (ympäristönsuojelulaki 155 § 1 mom). Jätevesien käsittelystä ja johtamisesta viemäriverkostojen ulkopuolisilla alueilla säädetään tarkemmin ympäristönsuojelulain 16 luvussa. Pesulle tulee olla ympäristölupa, mikäli siitä voi aiheutua vesistön, ojan, lähteen tai noron pilaantumista, eräistä naapurussuhteista annetun lain 26/1920 17 §:n 1 momentissa tarkoitettua kohtuutonta rasitusta naapurustolle (ympäristönsuojelulaki 27 § 2 mom kohdat 1, 2 ja 3).

3.2 JÄTTEET

12 § Jätteiden hyödyntäminen maarakentamisessa

Jätelain mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti (YSL 7 § 2 mom, JL 13 § 1 mom). Ilman ympäristönsuojeluviranomaisen lupaa tapahtuva jätteen hautaaminen katsotaan lähtökohtaisesti sen hylkäämiseksi.

Ympäristönsuojelulain mukaan jätteen laitos- tai ammattimaiseen hyödyntämiseen, käsittelyyn ja loppukäsittelyyn on yleensä oltava ympäristölupa riippumatta siitä, kuinka paljon jätettä hyödynnetään tai käsitellään (YSL 27 § 1 mom, liite 1 kohta 13 f). Valtioneuvoston asetuksen eräiden jätteiden hyödyntämisestä maarakentamisessa (843/2017) eli nk. MARA-asetuksen soveltamisalaan kuuluvissa tapauksissa mm. betoni-, tiili- ja asfalttijätettä voidaan hyödyntää ilman ympäristölupaa noudattaen asetuksessa esitettyjä vaatimuksia. Noudatettaessa MARA-asetusta tehdään hyödyntämisestä ilmoitus Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle. Ilmoitus tulee tehdä pienistäkin jätemääristä.

Koska sekä ympäristönsuojelulain mukainen ympäristölupamenettely että MARA-asetuksen mukainen ilmoitusmenettely on tarkoitettu jätteiden laitos- ja ammattimaiseen käsittelyyn, ovat ne raskaita prosesseja pienten jätemäärien hyödyntämiselle. Menettelyä halutaan näiden osalta helpottaa määräyksellä, että ympäristönsuojeluviranomainen voi tietyissä tapauksissa hyväksyä pienten betoni-,

tiili- ja asfalttijättemäärien käytön maarakentamisessa. Tällöinkin tulee olla kyse valtioneuvoston jätteistä antaman asetuksen mukaisesta jätteen hyödyntämisestä (978/2021 28 §) eli betoni-, tiili- ja asfalttijätteellä korvataan maarakentamisessa tarvittavia puhtaita maa-aineksia tai muita materiaaleja. Toiminnasta ei saa aiheutua ympäristön pilaantumisen vaaraa. Hyödyntämisestä on tehtävä ilmoitus ympäristönsuojeluviranomaiselle viimeistään 30 päivää ennen toimenpidettä.

13 § Ylijäämämaiden hyötykäyttö

Jätelain soveltamisalaan kuuluvan maa-ainesjätteen ammattimainen tai laitospäinen käsittely edellyttää ympäristölupaa ympäristönsuojelulain 27 §:n ja liitteen 1 taulukon 2 kohdan 13 f nojalla. Ympäristönsuojelulaissa ei säädetä alarajaa ammattimaiselle tai laitospäiselle jätteenkäsittelytoiminnalle. Näin ollen toiminta, joka on luonteeltaan tai laajuudeltaan ammattimaista tai laitospäistä, edellyttää ympäristölupaa. Vastaavasti vähäinen maa-ainesjätteen hyödyntäminen tai muu pienimuotoinen maa-ainesjätteen käsittelytoiminta ei edellytä ympäristölupaa. Määräysten 12 §:llä luodaan linjaus sille, millaista maa-ainesten hyödyntämistä ja käsittelyä voidaan harjoittaa ilman ympäristölupaa.

Valtioneuvoston asetus jätteistä (978/2021) 28 § sisältää jätteen hyödyntämistä maantäytössä koskevat erityiset rajoitukset. Hyödynnettäessä jätettä maantäytössä taikka muutoin sijoittamalla tai levittämällä jätettä maahan, jätteen on teknisesti ja ympäristövaikutuksiltaan sovelluttava kyseiseen käyttötarkoitukseen ja jätettä voidaan käyttää vain se määrä, joka on ehdottoman tarpeellista maarakenteen tasauksen, kantavuuden ja kestävyuden kannalta.

Saven ja orgaanisen aineksen varastointi ja hyödyntäminen on kielletty pohjavesialueella ympäristönsuojelulain 17 §:n perusteella (pohjaveden pilaamiskielto).

14 § Maatalousjäte

Ympäristönsuojelulain 7 §:n 2 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavissa toiminnoissa on noudatettava jätelain (646/2011) 2 luvussa säädettyjä yleisiä velvollisuuksia ja periaatteita. 2 lukuun sisältyy mm. 13 §, jonka mukaan jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Eloperäistäkään maatalousjätettä ei saa hylätä metsään tai muualle luontoon, koska se aiheuttaa mm. viihtyisyyden vähenemistä. Jäte on hyödynnettävä ja käsiteltävä asianmukaisella tavalla tai luovutettava käsiteltäväksi vastaanottajalle, jolla on toimintaan ympäristölupa.

15 § Vesistöjen niittojäte

Niittojätettä ei saa hylätä vesistöön (ympäristönsuojelulaki 7 § 2 mom, jätelaki 13 § 2 mom), koska se voi kulkeutua tuulen ja virtausten mukana toisten rantaan ja aiheuttaa siellä haittaa rannan virkistyskäytölle. Niittojäte on sijoitettava ja käsiteltävä asianmukaisesti, jotta siitä ei aiheudu vesistökuormitusta eikä haittaa naapureille.

16 § Lumen vastaanottopaikat

Lumen vastaanottopaikoille ei lähtökohtaisesti tarvita ympäristölupaa. Jos toiminnasta kuitenkin aiheutuu ympäristön pilaantumisen vaaraa tai eräistä naapuruussuhteista annetussa laissa (26/1920) tarkoitettua kohtuutonta räsitusta, tulee toiminnalle hakea ympäristölupaa (ympäristönsuojelulaki 27 § 2 mom kohta 3). Kohtuutonta räsitusta naapurustolle voivat aiheuttaa ainakin roskaantuminen ja vettyminen.

Jätelain mukaan jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua haittaa ympäristölle eikä roskaantumista (jätelaki 13 § 2 mom). Tämän estämiseksi vastaanottopaikat ja niiden ympäristö tulee siivota vuosittain ja vastaanottopaikan haltijan tulee huolehtia siitä, ettei alueelle tuoda muuta jätettä.

Vesistöjen roskaantumisen estämiseksi lumen vastaanottopaikkojen sijoittaminen vesistöön ja vesistöjen rantavyöhykkeelle on kielletty. Sijoittaminen pohjavesialueelle on kielletty, jottei toiminta aiheuta pohjaveden pilaantumisen vaaraa (ympäristönsuojelulaki 17 § 1 mom kohta 1).

3.3 ILMANSUOJELU

17 § Savukaasupäästöt ja niiden haitalliset vaikutukset

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia ja kustannustehokkaita eri toimien yhdistelmiä, kuten työmenetelmiä sekä polttoainevalintoja (ympäristönsuojelulaki 20 § 1 mom kohta 2). Polttolaitteeseen sopimattoman materiaalin, esim. tuoreen tai märän puun, poltto on kielletty niistä aiheutuvan savuhaitan vuoksi. Savusta voi olla kohtuutonta haittaa etenkin naapureiden viihtyvyydelle. Polttolaitteita tulee säätää, käyttää ja huoltaa siten, että poltosta aiheutuva savuhaitta jää mahdollisimman vähäiseksi.

Asemakaava-alueella avopoltto on savuhaitan vuoksi kielletty, määräyksessä mainittuja poikkeuksia lukuun ottamatta. Avopolttokielto ei koske ranta-asemakaava-alueita, koska niillä asutus on enemmän loma-asutuspainotteista, eikä lomakauden ulkopuolella välttämättä ole naapureita paikalla. Lisäksi risujen ym. kasvijätteen kuljetusmatkat jäteasemalle voivat olla pitkiä.

18 § Rakennusten ja rakenteiden rakennus-, kunnostus- ja puhtaanapitotyö

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että haitalliset ympäristövaikutukset ehkäistään ennakolta tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitetaan ne mahdollisimman vähäisiksi (ympäristönsuojelulaki 20 § 1 mom kohta 2). Ulkona tehtävissä suihkupuhallus- ja muissa pölyävissä kunnostustöissä tulee käyttää määräyksen mukaisia suojauksia, jotta jätteiden pääsy ympäristöön estetään.

Jätettä ei saa hylätä eikä siitä saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista tai muuta yleisen tai yksityisen edun loukkausta (ympäristönsuojelulaki 7 § 1 ja 2 mom, jätelaki 13 § 1 ja 2 mom). Työstä aiheutuva pöly voi aiheuttaa haittaa alueella liikkuvien ja oleskelevien ihmisten terveydelle ja viihtyvyydelle sekä omaisuudelle. Maanpinta tulee suojata, jotta työstä aiheutuvat jätteet voidaan kerätä ja toimittaa asianmukaiseen käsittelyyn.

19 § Kulkuväylien, pihojen ja yleisten alueiden kunnossapito- ja puhtaanapitotyöt

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että haitalliset ympäristövaikutukset ehkäistään ennakolta tai, milloin haitallisten vaikutusten syntymistä ei voida kokonaan ehkäistä, rajoitetaan ne mahdollisimman vähäisiksi (ympäristönsuojelulaki 7 § 1 mom). Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, roskaantumista tai muuta yleisen tai yksityisen edun loukkausta (ympäristönsuojelulaki 7 § 2 mom, jätelaki 13 § 1 ja 2 mom).

Hiekoitushiekan koneellisen poistamisen tai muun koneellisen kunnossapito- ja puhtaanapitotyön aiheuttama pölyäminen voi aiheuttaa haittaa alueella liikkuvien ja oleskelevien ihmisten terveydelle ja viihtyvyydelle sekä omaisuudelle. Pölyäminen on tarvittaessa estettävä esim. kastelemalla puhdistettava alue.

Uudelleenkäytettävästä hiekoitushiekasta on poistettava roskat mahdollisimman pian, jotta hiekan varastointi ei aiheuta ympäristön roskaantumista eikä viihtyisyyden vähenemistä.

Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena myös, että noudatetaan ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi tarkoituksenmukaisia työmenetelmiä (ympäristönsuojelulaki 20 § 1 mom kohta 2). Lehtipuhaltimen käyttö hiekoitushiekan poistamisessa aiheuttaa hyötyn nähden kohtuutonta pöly- ja meluhaittaa, joten se on kielletty.

20 § Purettavien rakennusten poltto

Jätettä ei saa hylätä eikä käsitellä hallitsemattomasti. Jätteestä ja jätehuollosta ei saa aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle eikä roskaantumista. (ympäristönsuojelulaki 7 § 2 mom, jätelaki 13 § 1 ja 2 mom). Lajiltaan ja laadultaan erilaiset jätteet on kerättävä ja pidettävä jätehuollossa toistaan erillään siinä laajuudessa, kuin se jätelaissa säädetyn jätehuollon etusijajärjestyksen noudattamiseksi tai jätehuollon asianmukaiseksi järjestämiseksi tarpeellista (jätelaki 8 § 1 mom). Etusijajärjestyksen mukaan ensisijaisesti on vähennettävä syntyvän jätteen määrää ja haitallisuutta. Syntynyt jäte on ensisijaisesti valmistettava uudelleenkäyttöä varten ja toissijaisesti kierrätettävä. Jos kierrätys ei ole mahdollista, jäte on hyödynnettävä muulla tavoin, mukaan lukien hyödyntäminen energiana. Jos hyödyntäminen ei ole mahdollista, on jäte loppukäsiteltävä. Jätteistä annetun valtioneuvoston asetuksen (978/2021) 26 §:n 1 momentissa määrätään rakennus- ja purkujätteen haltijan järjestämästä, eri jätelajien erilliskeräyksen vähimmäisvaatimuksesta.

Määräyksen mukaan rakennusten ja muiden jätteiden hävittäminen eli loppukäsittely polttamalla on kielletty jätehuollon etusijajärjestyksen sekä perusteella. Lisäksi jätteen poltosta syntyvästä savusta voi aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille ja tuhkasta maaperän pilaantumista. Maaperän pilaamiskielto sisältyy ympäristönsuojelulain 16 §:ään.

Pelastuslaitokselle on määräyksellä myönnetty poikkeaminen jätehuoltolain mukaisesta jätehuollon etusijajärjestyksestä siltä osin, kuin rakennuksia tarvitaan harjoituskäyttöön. Ympäristönsuojeluviranomainen tarkastaa pelastuslaitoksen tekemän ilmoituksen purettavan rakennuksen poltosta ja antaa sen johdosta tarvittavat määräykset ympäristön pilaantumisen ehkäisemiseksi ja naapureihin kohdistuvan haitan vähentämiseksi.

3.4 KEMIKAALIT

21 § Vaarallisten nestemäisten kemikaalien ja nestemäisten vaarallisten jätteiden varastointi

Ympäristönsuojelulain 16 §:n mukaan maahan ei saa päästää jätettä tai muuta ainetta siten, että seurauksena on sellainen maaperän laadun huononeminen, josta voi aiheutua vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle, viihtyisyyden melkoista vähentymistä tai muu niihin verrattava yleisen tai yksityisen edun loukkaus. Ympäristönsuojelulain 7 §:n 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan on järjestettävä toimintansa niin, että ympäristön pilaantuminen voidaan ehkäistä ennakolta. Jos pilaantumista ei voida ehkäistä ennakolta, on se rajoitettava mahdollisimman vähäiseksi. Toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintansa päästöt ympäristöön ja viemäriverkostoon mahdollisimman vähäisiksi. Ympäristönsuojelulain 7 §:n 2 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on noudatettava kemikaalilain (599/2013) mukaisia kemikaalien turvallista käyttöä koskevia yleisiä periaatteita ja velvoitteita ympäristön pilaantumisen ja sen vaaran ehkäisemiseksi. Toimintaa koskevia yleisiä periaatteita ja toiminnanharjoittajan velvollisuuksia käsitellään kemikaalilain 4 luvussa. 4 luvun 19 §:n kohdan 2 mukaan terveys- ja ympäristöhaittojen ehkäisemiseksi tulee noudattaa riittävää huolellisuutta ja varovaisuutta kemikaalin määrä ja vaarallisuus huomioiden. Määräyksissä esitetyn tekniikan ja rakenteiden katsotaan täyttävän ympäristönsuojelulain vaatimukset.

Säiliöiden ja astioiden päällysmarkkinöistä on käytävä ilmi mitä kemikaalia ne sisältävät. Tieto on tarpeen mm. onnettomuustilanteissa. Ympäristönsuojelulain 7 § 2 momentin mukaan ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on noudatettava jätelain 2 luvussa säädettyjä yleisiä velvollisuuksia ja periaatteita. Näihin kuuluu mm. vaarallisten jätteiden sekoittamiskielto. Vaarallista jätettä ei saa laimentaa eikä muulla tavoin sekoittaa lajiltaan tai laadultaan erilaiseen jätteeseen tai muuhun aineeseen (jätelaki 17 § 1 mom). Valtioneuvoston jätteistä antaman asetuksen mukaan jäte on pakattava, merkittävä ja siitä on annettava tiedot siten, että jätteen säilyttämisestä ja kuljettamisesta ei aiheudu vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle ja että jätteelle voidaan järjestää sen laadun mukainen käsittely (978/2021 7 §). Kun astioissa on merkintä mitä jätettä ne sisältävät, vähennetään riskiä, että jätteet sekoittuisivat epähuomiossa. Sisätilojen varastoinnille annetut määräykset koskevat vain varastotiloja.

Maanalaiset säiliöt on määräyksissä edellytetty poistettavan käytöstä Kauppa- ja teollisuusministeriön päätöksessä maanalaisten öljysäiliöiden määräaikaistarkastuksista (344/1983) annetun kuntoluokituksen mukaisessa määräajassa. KTM:n päätöksen 10 §:n 4 momentin mukaan C-luokan säiliö on poistettava käytöstä kuuden kuukauden kuluessa tarkastuksen suorittamisesta, jollei palopäällikkö erityisistä syistä määrää säiliön poistettavaksi käytöstä edellä mainittua lyhyemmässä ajassa tai salli sen käytön tätä pidemmän ajan. 10 §:n 5 momentin mukaan D-luokan säiliö on poistettava välittömästi käytöstä. KTM:n päätös koskee sen 1 §:n mukaan vain tärkeitä pohjavesialueita, eikä se päätöksen 2 §:n mukaan koske kaksoisvaippasäiliöitä, joissa on vuodonilmaisujärjestelmä, eikä suoja-altaassa olevia maanalaisia säiliöitä, joissa on hälyttävä vuodonilmaisujärjestelmä. Ympäristönsuojelumääräyksissä huonokuntoisten säiliöiden käytöstä poistamisen määräaika on laajennettu koskemaan kaikkia maanalaisia säiliöitä. Huonokuntoiset säiliöt on syytä poistaa käytöstä, jotta niistä ei aiheudu ympäristönsuojelulain 16 tai 17 §:ssä kiellettyjä seurauksia (maaperän ja pohjaveden pilaamiskielto).

Säiliöiden kunnostaminen pinnoittamalla on kielletty, koska pinnoitus estää säiliön kunnan tarkastamisen.

Ympäristönsuojelulain 17 §:n 1 momentin kohdan 1 mukaan ainetta ei saa laittaa sellaiseen paikkaan tai käsitellä siten, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjavesi voi käydä terveydelle vaaralliseksi tai sen laatu muutoin olennaisesti huonontua. Uusien maanalaisten säiliöiden asentaminen on pohjavesialueilla kielletty ja vanhat maanalaiset säiliöt on niitä uusittaessa korvattava maanpäällisillä säiliöillä, jotta riski pohjaveden pilaantumisen on mahdollisimman pieni. Maanalaiset säiliöt ja niiden putket voivat vuotaa maan alla ilman että omistaja on siitä tietoinen. Pohjavettä ei yleensä voida puhdistaa.

Myös tilapäisten työmaiden säiliöiden tulee olla kaksivaippaisia tai kiinteällä suoja-altaalla varustettuja. Kaksivaippaisuus tai suoja-allas vaaditaan myös tilapäisten työmaiden säiliöiltä, koska säiliöiden siirtelyssä tapahtuvat onnettomuudet aiheuttavat riskin pohjavedelle.

Ympäristönsuojelulain 14 §:ään on kirjattu pilaantumisen torjuntavelvollisuus: jos toiminnasta aiheutuu tai uhkaa välittömästi aiheutua ympäristön pilaantumista, toiminnanharjoittajan on viipymättä ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin pilaantumisen tai sen vaaran ehkäisemiseksi tai jos pilaantumista on jo aiheutunut, sen rajoittamiseksi mahdollisimman vähäiseksi. Ympäristön pilaantumiseen

johtaneista onnettomuuksista on ilmoitettava välittömästi pelastuslaitokselle, jotta pilaantumisen laajuus voidaan minimoida. Ympäristönsuojelulain mukaan aiheuttajan on välittömästi ilmoitettava pilaantumisesta myös valvontaviranomaiselle, eli joko kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle tai Kaakkois-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen Ympäristövastuualueelle (YSL 134 §). Pilaantumisen aiheuttaja on vastuussa pilaantuneen maaperän ja pohjaveden puhdistamisesta (YSL 133 § 1 mom).

Säiliöiden ja varastojen parantamiselle oli aikaisemmissa ympäristönsuojelumääräyksissä asetettu kymmenen vuoden määräaika, jotta määräys ei ole yrityksille taloudellisesti kohtuuton. Määräaika päättyy 1.8.2023 ja näissä määräyksissä on säilytetty sama siirtymäaika.

Ulkona olevat vanhat, määräysten voimaan tullessa käytössä olleet yksivaippaiset maanpäälliset säiliöt on kuitenkin sijoitettava suoja-altaaseen vasta säiliöiden saavuttaessa 25 vuoden iän, vaikka määräyksen viiden vuoden määräaika umpeutuisi tätä ennen. Säiliöiden vuotoriskin katsotaan lisääntyvän 25 vuoden jälkeen.

Maanalaisille säiliöille ei ole annettu siirtymäaikaa, vaan käytöstä poistaminen tapahtuu kuntoluokituksen mukaisesti. Maanalaisten säiliöiden vaihtaminen on hankalaa ja kallista, joten niitä voidaan käyttää elinkaaren loppuun asti.

22 § Öljy- ja polttoainesäiliöiden tarkastukset

Toiminnanharjoittajan on oltava selvillä toimintansa ympäristövaikutuksista, ympäristöriskeistä ja haitallisten vaikutusten vähentämismahdollisuuksista (ympäristönsuojelulaki 6 §). Säiliöt ja niiden putkisto voivat vuotaa ilman että omistaja on siitä tietoinen. KTM:n päätöksen (344/1983) säiliöiden tarkastusvelvollisuus ja tarkastusvälit koskevat vain tiettyjä maanalaisia, tärkeillä pohjavesialueilla sijaitsevia poltto- ja dieselöljysäiliöitä (344/1983 1 ja 2 §). Määräyksellä laajennetaan tarkastusvelvollisuus koskemaan poltto- ja dieselöljysäiliöitä, riippumatta niiden sijainnista sekä sijoituksesta maan alle tai päälle. Tarkastusvelvoitteen ulkopuolelle jätetään maanpäälliset säiliöt, joissa on vuodonilmaisujärjestelmä, maanalaiset hälyttävällä vuodonilmaisujärjestelmällä varustetut säiliöt sekä säiliöt, joissa ei ole huoltoluukkuja tai se on niin pieni, ettei säiliön tarkastaminen sisäpuolelta ole mahdollista. Määräys on annettu, jotta säiliöiden omistajat/haltijat ovat tietoisia säiliöidensä kunnosta eivätkä huonokuntoiset säiliöt aiheuta ympäristön pilaantumisen varaa. KTM:n päätöksen 10 §:n mukaan säiliö on

määräaikaistarkastettava ensimmäisen kerran 10 vuoden kuluessa säiliön käyttöönotosta. A-luokan metallisäiliö on tarkastettava uudelleen viiden vuoden ja muu kuin metallisäiliö, joka tarkastuksen perusteella kuuluu luokkaan A, 10 vuoden väliajoin. B-luokan säiliö on tarkastettava uudelleen kahden vuoden väliajoin.

23 § Maanalaisten öljy- ja polttoainesäiliöiden käytöstä poistaminen

Käytöstä poistettu säiliö on jätettä eikä sitä saa hylätä (ympäristönsuojelulaki 7 § 2 mom, jätelaki 13 § 1 mom). Kaikki maanalaiset käytöstä poistetut säiliöt on kaivettava putkistoineen maaperästä vuoden kuluessa käytöstä poistamisesta. Säiliöitä poistetaan käytöstä mm. niiden huonokuntoisuuden (C-luokka tai alempi) vuoksi, lämmitystapaa vaihdettaessa tai muutoin niiden muuttuessa tarpeettomiksi.

Säiliö on aina puhdistuttava ennen poistamista, jotta sen sisältämä vaarallinen jäte ja säiliö voidaan toimittaa erikseen niihin vastaanottoaikoihin, jolla on ympäristölupa kyseisen jätteen käsittelyyn. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista ympäristönsuojeluviranomaisen tarkastusta varten. Määräys on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. Mikäli säiliön poiston yhteydessä voidaan epäillä maaperän pilaantuneen, on asiasta ilmoitettava ympäristönsuojeluviranomaiselle (ympäristönsuojelulaki 134 §). Pilaantunut maa tulee käsitellä ympäristönsuojeluviranomaisen edellyttämällä tavalla, eli yleensä toimittaa vastaanottajalle, jolla on pilaantuneiden maa-ainesten käsittelyyn ympäristölupa.

Säiliötä ei tarvitse poistaa maaperästä, mikäli se on todistettavasti ennen aikaisempien ympäristönsuojelumääräysten voimaantuloa (1.8.2013) puhdistettu ja täytetty hiekalla. Tällaisen säiliön poistamista jälkikäteen pidetään yleensä kohtuuttomana. Jos on syytä epäillä maaperän pilaantuneen, voidaan säiliö kuitenkin vaatia poistettavaksi, että saadaan tarkistettua maaperän tila säiliön alla.

Säiliön täyttö- ja ilmaputket on poistettava tai käyttö estettävä muulla tavalla, jottei kukaan erehdy täyttämään säiliötä niiden kautta. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että otetaan huomioon mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen (ympäristönsuojelulaki 20 § 1 mom kohta 1).

24 § Maanpäällisten öljy- ja polttoainesäiliöiden käytöstä poistaminen

Maanpäällinen säiliö on puhdistuttava vuoden kuluessa käytöstä poistamisesta. Säiliöön jäävä kemikaali aiheuttaa riskin maaperän pilaantumiselle. Todistus puhdistuksesta on säilytettävä mahdollista ympäristönsuojeluviranomaisen

tarkastusta varten. Määräys on tarpeen valvonnan toteuttamiseksi. Määräyksessä annettua yhden vuoden määräaikaan puhdistaa käytöstä poistettu säiliö pidetään kohtuullisena. Ympäristön pilaantumisen vaaraa aiheuttavassa toiminnassa on periaatteena, että otetaan huomioon mahdollisuudet onnettomuuksien estämiseen (ympäristönsuojelulaki 20 § 1 mom kohta 1).

3.5 MELU

25 § Toiminnot, joista ei tarvitse tehdä ilmoitusta tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toiminnasta

Toiminnanharjoittajan on tehtävä kunnan ympäristönsuojeluviranomaiselle kirjallinen ilmoitus tilapäistä melua tai tärinää aiheuttavasta toimenpiteestä tai tapahtumasta, jos melun tai tärinän on syytä olettaa olevan erityisen häiritsevää. Jos hanke toteutetaan usean kunnan alueella, ilmoitus tehdään sille elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselle, jonka toimialueella melu tai tärinä pääasiassa ilmenee (ympäristönsuojelulaki 118 § 1 mom).

Ilmoitus on tehtävä hyvissä ajoin ennen toimenpiteeseen ryhtymistä tai toiminnan aloittamista, kuitenkin viimeistään 30 vuorokautta ennen tätä ajankohtaa, jollei kunnan ympäristönsuojelumääräyksissä määrätä tätä lyhyemmästä ajasta (ympäristönsuojelulaki 118 § 3 mom). Aikaa ei ole määräyksillä lyhennetty.

Ilmoitusta ei tarvitse tehdä ympäristölupaa edellyttävästä toiminnasta, yksityishenkilön talouteen liittyvästä toiminnasta, puolustusvoimien toiminnasta eikä sellaisesta tilapäisestä toiminnasta, josta kunta on antanut ympäristönsuojelumääräykset 202 §:n nojalla ja samalla määrännyt, ettei ilmoitusvelvollisuutta ole (YSL 118 § 2 mom). Määräyksen mukaan ilmoitusta ei pääsääntöisesti myöskään tarvitse tehdä rekisteröitävistä tai ilmoitusmenettelyä edellyttävistä toiminnasta eikä toiminnasta, jolla on maastoliikennelain (1710/1995) 30 §:n tai vesiliikennelain (782/2019) 106 §:n mukainen lupa kilpailuihin tai harjoituksiin. Muut määräyksessä mainitut toiminnot ovat yleensä sellaisia, joista ei voida katsoa aiheutuvan erityisen häiritsevää melua tai tärinää, joten niiltä ei vaadita meluilmoitusta tehtäväksi kuin poikkeustapauksissa. Poikkeustapauksena pidetään esim. sitä, että samasta tapahtumasta on aikaisemmin tullut meluvalituksia ympäristönsuojeluviranomaiselle. Siitä huolimatta, että meluilmoitusta ei vaadita, ei toiminnasta silti saa aiheutua kohtuutonta haittaa naapureille. Mikäli valituksia tulee, on toiminnanharjoittaja velvollinen tarvittaessa pyrkimään vähentämään haittaa. Haitan rajoittamiseksi on määräysten 27 §:ssä annettu keskiäänitaso, joka ei saa

ylittyä 10 m päässä äänentoistolaitteistosta. Määräyksen tavoitteena on helpottaa toiminnanharjoittajien ja viranomaisten toimintaa lieventämällä meluilmoitusmenettelyä.

Rakentamiseen liittyvälle toiminnalle myönnetty vapautus ilmoituksen jättämisestä koskee rakennusten ja muun infrastruktuurin, kuten liikenneväylien, tietoliikenneyhteyksien ym. rakentamista. Taustamusiikilla tarkoitetaan muuta kuin elävää musiikkia.

Ilmoitusta koskevassa päätöksessä ympäristönsuojeluviranomainen voi antaa muitakin kuin ainoastaan melua koskevia määräyksiä.

26 § Äänentoistolaitteiden käyttö ulkotiloissa

Ympäristönsuojelulain 7 § 1 momentin mukaan toiminnanharjoittajan on rajoitettava toimintansa päästöt ympäristöön mahdollisimman vähäisiksi. Määräys on annettu, jotta äänentoistolaitteiden käyttö ei aiheuttaisi kohtuutonta räsitusta naapurustolle (laki eräistä naapuruussuhteista 26/1920 17 §). Keskiäänitaso on määrätty valvontaan perustuvan kokemuksen perusteella.

27 § Tiedottaminen erityisen häiritsevää melua tai tärinää aiheuttavasta ammattimaisesta toiminnasta

Tiedottamiseen on veloitettu, jotta mahdolliset haitankärsijät osaisivat varautua tulevaan häiriöön ja tietäisivät, mistä se aiheutuu ja milloin päättyy. Tiedottamisen on todettu vähentävän valvontaviranomaisille tulevia valituksia. Tilapäistä melua tai tärinää koskevasta ilmoituksesta annettavassa päätöksessä veloitetaan toiminnanharjoittajaa tiedottamaan toiminnasta mahdollisille haitankärsijöille, mutta tiedottamisesta on hyötyä, vaikka toiminnasta ei tarvitsisikaan tehdä ilmoitusta. Tämä tilanne tulee eteen erityisesti 26 §:n mukaisissa tapauksissa, joissa toiminnanharjoittaja on vapautettu velvollisuudesta ilmoituksen laatimiseen.

28 § Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden, laitteiden ja työvaiheiden rajoittaminen

Erityisen häiritsevää melua aiheuttavien koneiden ja laitteiden käyttäminen sekä toimintojen suorittaminen on kielletty yöaikaan, jotta ei aiheuteta kohtuutonta räsitusta naapureille. Toimintojen suorittamista yöaikaan ei pidetä välttämättömänä. Haitalliset ympäristövaikutukset tulee ensisijaisesti ehkäistä ennakolta (ympäristönsuojelulaki 7 § 1 mom). Määräys koskee vain koneiden, laitteiden ja vastaavien käyttöä, ihmisten

ja eläinten aiheuttamassa melussa on kyse poliisin valvontaan kuuluvasta kotirauhan rikkomisesta.

Määräyksessä mainitut tietyt toiminnot on rajattu kiellon ulkopuolelle, koska niiden kieltämisen on katsottu olevat kohtuutonta. Maa- ja metsätalouden harjoittamisen vuoksi välttämättömiä tilapäisiä toimintoja ovat esim. leikkuupuimurin, heinän/viljankuivurin ja sadetuslaitteen käyttö.

3.6 MAATALOUS

29 § Orgaanisten lannoitteiden levitys pohjavesialueella

Ainetta tai pieneliöitä ei saa laittaa sellaiseen paikkaan, että tärkeällä tai muulla vedenhankintakäyttöön soveltuvalla pohjavesialueella pohjaveden laadun muutos voi aiheuttaa vaaraa tai haittaa terveydelle tai ympäristölle taikka pohjaveden laatu voi muutoin olennaisesti huonontua (ympäristönsuojelulaki 17 § 1 mom kohta 1). Määräyksessä mainittujen orgaanisten lannoitteiden levitys voi sisältämiensä mikrobien vuoksi vaarantaa pohjaveden laadun.

3.7 SUOLAN VARASTOINTI

30 § Suolan varastointi pohjavesialueella

Suolan ulkona tapahtuva varastointi ja siirtokuormaaminen on kielletty, koska se voi aiheuttaa ympäristönsuojelulain 17 §:n 1 momentissa kielletyn seurauksen.

4 MUUT MÄÄRÄYKSET

31 § Poikkeaminen ympäristönsuojelumääräyksistä

Ympäristönsuojelulain 202 §:n 3 momentin mukaan kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi erityisistä syistä myöntää poikkeuksen ympäristönsuojelumääräyksistä. Lähtökohtana on, että määräyksistä poiketaan harvoin ja vain yksittäistapauksissa. Poikkeamisesta ei saa aiheutua ympäristönsuojelumääräysten tavoitteiden syrjäytymistä.

Kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi siirtää ympäristönsuojelulaissa tarkoitettua toimivaltaansa, mukaan lukien poikkeuksen myöntäminen ympäristönsuojelumääräyksistä, alaiselleen viranhaltijalle siten kuin kuntien ympäristönsuojelun hallinnosta annetussa laissa (64/1986) säädetään.

32 § Seuraamukset ympäristönsuojelumääräysten rikkomisesta tai laiminlyönnistä

Ympäristönsuojelulain 18 luvussa on säännökset valvonnasta ja hallintopakosta. Ympäristönsuojelumääräysten rikkomistilanteessa valvontaviranomainen voi kieltää jatkamasta tai toistamasta määräyksen vastaista menettelyä tai määrätä velvollisuus täytettäväksi muulla tavalla. Ympäristönsuojelulain 184 §:n 1 momentin mukaan viranomainen voi tehostaa antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai toiminta keskeytetään. Toimivalta pakkokeinojen käyttämiseen on kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella.

Määräysten rikkomisesta voidaan tehdä ilmoitus poliisille esitutkintaa varten. Ympäristön turmelemisesta säädetään rikoslain 48 luvun 1–4 §:ssä.

33 § Voimaantulo

Kunta päättää ympäristönsuojelumääräysten antamisesta ympäristönsuojelulain 202 §:n 1 momentin mukaisesti.

Ympäristönsuojelulain 203 §:n 2 momentin mukaan kunnan on tiedotettava ympäristönsuojelumääräyksistä yleisesti siten kuin kunnalliset ilmoitukset kunnassa julkaistaan. Määräykset on oltava saatavilla kunnan tietoverkkosivuilla.